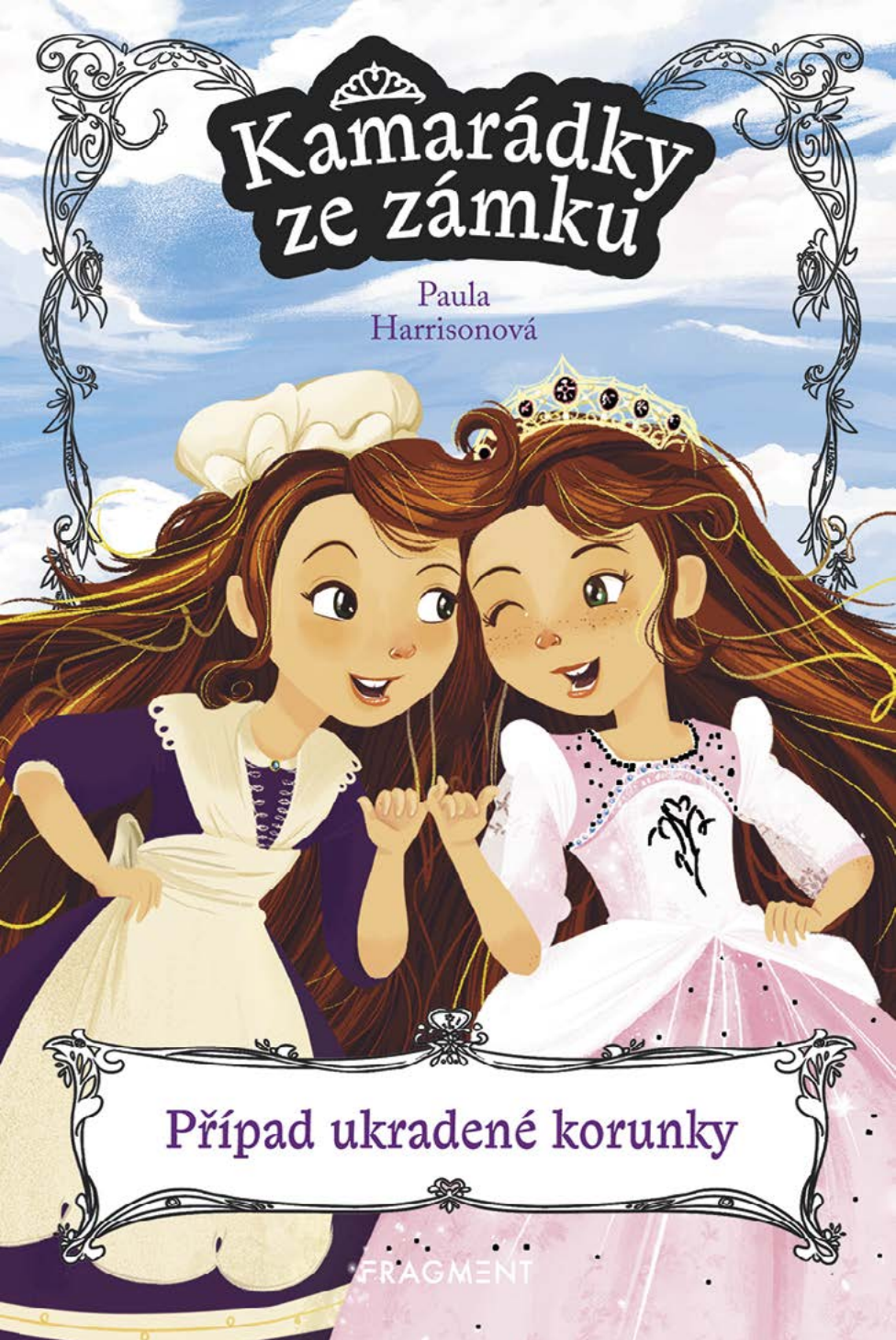




Kamarádky ze zámku

Paula
Harrisonová

Případ ukradené korunky

FRAGMENT

Kamarádky ze zámku – Případ ukradené korunky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Paula Harrisonová
Kamarádky ze zámku –
Případ ukradené korunky
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.


ALBATROS MEDIA



Případ ukradené korunky

Paula Harrisonová

FRAGMENT



★ Pro Alison Sellersovou,
mé strašné dvojče ★





Kapitola první

Těsto na dort

Milly míchala těsto na dort tak rychle, až vařečka lítala po míse. Musela se ujistit, že v něm nejsou hrudky. Dort byl pro jejího bratra prince Edwarda k prvním narozeninám a Milly chtěla, aby byl dokonalý. Začínala ji bolet ruka, ale nepřestávala míchat.

Těsto vyšlo krásně hladké a zlatavé. Milly zpod bílého čepce vyklouzla kudrna a na služkovské zástěře jí přistál cákanec těsta. Zámeckou kuchyni zahříval veselý oheň. Na

zdi visely blyštivé kastroly a byly tam také police plné lahviček s bylinkami a kořením.

„Už můžu tu vařečku olíznout?“ Jess tančila kolem stolu a zelené saténové šaty jí šustily, když se otáčela. Skok – krok, krok, otočka. Když se pohybovala, vlasy svázané zelenou sametovou stužkou se jí pohupovaly.

Milly se na kamarádku usmála. „Za chvíli!“

Ze spíže přispěchala buclatá šedovlasá žena. „Hotovo! Všechny zásoby jsou uklizené.“ Utřela si ruce do zástěry a zadívala se do mísy s těstem. „Jak ti to s tím těstem jde, Jess? Viděla jsi ten zkušební dort, který jsem včera upekla?“ Ukázala na dokončený dort. „Vypadá to, že ten tvůj čerstvý bude ještě hezčí.“

Dívky na sebe pohlédly.

„Ano, myslím, že je skoro hotový.“ Milly se na kuchařku usmála. „Ale já vlastně nejsem Jess. Já jsem Milly!“

Kuchařka Walshová se zasmála a zavrtěla hlavou. „Propána! Samozřejmě jste to vy, princezno Amélie! Že se vy rošťáčky prohazujete! Dávejte si pozor, ať vás nechytí.“ Vzala si od Milly mísu a ještě jednou těsto promíchala.

„Nikdo si toho
nikdy nevšimne!“
opáčila Jess
a znovu se



zatočila. „Právě jsem byla na Millyině hodině společenských tanců a slečna Parnellová vůbec nic netušila.“

Amélie (domácky Milly) a Jess byly nejlepší kamarádky od té doby, co Jess před třemi lety začala na Peverilském zámku pracovat jako služebná. Jessiným rodičům patřil krejčovský salón o pár ulic dál. Jessina matka pro Milly šila oblečení od té doby, co byla malá, a na zámku se těšila velké úctě. Jess měla pokoj poblíž kuchyně, kde pobývala po většinu týdne, a ve volných dnech se vracela domů k rodičům.

Obě dívky se narodily ve stejném měsíci, třebaže Milly ráda upozorňovala na to, že je o deset dní starší. Obě měly lesklé hnědé vlasy se zlatými odlesky vepředu. Měly oříškové oči, ačkoliv Jess je měla o trošku tmavší. Byly úplně stejně vysoké. Vlastně se sobě tak podobaly, že bylo velmi obtížné je od sebe rozeznat.

Královně Belindě a Jessině matce Mary připadala ta podoba velice užitečná. Znamenalo to, že Jess mohla chodit na zkoušky šatů místo Milly, když byla princezna zaneprázdněná jinými královskými povinnostmi. Ale jakmile si Jess vyzkoušela Millyiny věci, Milly si chtěla zkusit ty její. Od té doby si dívky prohodily oblečení víckrát, než dokázaly spočítat, a nikdy jejich tajemství nikdo (kromě kuchařky) neodhalil.

Kuchařka znovu zavrtěla hlavou. „No, buďte prostě opatrné! Bůhví, co by královna řekla, kdyby vás viděla v tom čepci a zástěře. Teď dáme ten zkušební dort na stranu a ten váš čerstvý strčíme do trouby.“ Zvedla hotový dort ze stolu a odložila ho bokem.

„Ráda nosím Jessinu uniformu.“ Milly si narovнала bílou zástěru. „Hlavně když to znamená, že dostanu možnost upéct dort!“

„A já ráda chodím na hodiny tance.“ Jess udělala piruetu. „I když si myslím, že by mě nebavilo mít na sobě tyhle šaty CELÝ den.“

Kuchařka Walshová se na ně láskyplně usmála. „Kdo by to byl řekl? Na Peverilském zámku je služebná, která má ráda společenské tance, a princezna, která ráda peče. Svět je zvláštní místo!“

Dívky jí opětovaly úsměv. Ve tvářích se jim na úplně stejném místě udělaly dílíčky a oříškové oči jim zajiskřily.

„To je fakt!“ řekla Jess. „Možná vypadáme stejně, ale vůbec nemáme rády ty samé věci! Pojď, Milly. Jestli jsi dovařila, měla bych ti ukázat ty nové kroky, které jsem se naučila. Budeš je muset umět na tu oslavu.“

Na chodbě se ozvaly kroky.

„Kuchařko Walshová, viděla jste princeznu Amélii?“ zavolala královna Belinda. „Všude ji hledám!“

Milly nadskočila, až jí spadl čepec. Popadla ho a rychle si ho znovu narazila na hlavu. „Jess, co budeme dělat?“ zašeptala.

„Musíš dělat, že jsi já,“ sykla Jess. „Já se scho-
vám!“ Vběhla do spíže a zavřela za sebou dveře.

Královna vstoupila do kuchyně s princem Edwardem v náručí. Princátko mávalo baculatými ručičkami a broukalo si. Mělo na sobě sametové kalhotky a nabíranou bílou košili. Na blondátých kudrnách mělo zlatou korunku, na které se blyštěly diamanty.

„Dobré ráno, Vaše Veličenstvo,“ pozdravila kuchařka. „Jé, podívejte se na malého prince! Ta korunka mu tolik sluší.“

Milly, která se věnovala úklidu stolu, když její matka vstoupila, se odvážíla rychle pohlédnout přes rameno. Její bráška doopravdy vypadal celkem roztomile. Poznala zlatý kroužek na Edwardově hlavě. Říkalo se mu „dětská

démantová korunka“. Po celá staletí ji každé královské děťátko mělo na hlavě při svých prvních narozeninách.

Královna Belinda se usmála. „Děkuji, kuchařko! Chtěla jsem mu obléct slavnostní oblečení, abych se ujistila, že mu padne. Všichni hosté ho budou chtít vidět elegantně oblečeného a s dětskou démantovou korunkou na hlavě. Je to tradice!“ Královna prince jemně zastavila, když chytil korunku



a chtěl si ji sundat. „Pokud uvidíte Amélii, řekněte jí prosím, že ji hned teď potřebuju nahore,“ pokračovala. „Chci, aby si také vyzkoušela slavnostní šaty. Myslím, že budou potřebovat dozdobit krajkou a korálky.“

„Vyřídím jí to, Vaše Veličenstvo,“ odpověděla kuchařka Walshová.

Milly si stáhla čepec níž, když okolo ní královna spěchala. Kuchařka měla pravdu. Její matka by měla dost co říct, kdyby zjistila, že se Milly a Jess prohodily. V otázce královských pravidel a etikety dokázala být královna Belinda docela přísná.

Dveře od spíže se pootevřely a Jess se rozhlédla. „Vzduch čistý?“

„Je pryč! Měly bychom si zpátky prohodit oblečení.“ Milly kuchařku rychle objala. „Díky, kuchařko! Jsem moc ráda, že jsem vám mohla pomoci s tím dortem.“

Kuchařka se usmála. „Teď běžte! A pamatujte: vaše matka vás vidět chce hned teď.“

Milly a Jess vyběhly po holých dřevěných schodech do Millyiny královské komnaty. Milly vlastně zadní schody neměla používat, protože byly pro služebnictvo, ale bylo to rychlejší a po mosazném zábradlí v prvním patře se skvěle klouzalo dolů.

Toho rána ale nebyl na klouzání čas.

Jess a Milly se vydaly levou chodbou, která vedla do královských komnat. Lucerny připevněné na zdi vrhaly do chodby tlumené světlo. Z tmavých obrazů přísně shlíželi dávní králové a královny. Milly se snažila moc na ně nedívat. Začala si představovat, že nesouhlasí s tím, že má na sobě uniformu služebné. „Nebud' hloupá,“ napomenula se, „jsou to jen obrazy!“

Z blízkého pokoje vyšla jiná služebná jmé-

nem Connie a nesla podnos s šálky a talíři. Na dívky sotva pohlédla. Connie byla o tři roky starší a připadala si tak dospělá!

Když je mījela, na vzdáleném konci chodby se ozvalo ostré cvaknutí. Nejasná postava zavřela dveře od královniny komnaty a utekla. Milly v šeru nedokázala rozeznat, kdo to je. Postava zmizela za rohem v dlouhé galerii.

„Byl to pan Steen?“ zašeptala Jess. „Nepoznala jsem ho.“

Milly se zamračila. „Nevím.“ Na způsobu, jakým postava utekla, bylo něco divného. Pan Steen byl královský majordomus a rád se procházel po zámku a rozdával rozkazy, ale takhle obvykle nepobíhal.

„Jestli to byl on, měly bychom odsud zmizet, než se vrátí,“ naléhala Jess. „Určitě má dlouhý seznam úkolů, které chce, abych udělala.“ Změřila si pohledem Milly v uniformě

služebné. „Vlastně všechno to drhnutí a utírání prachu přikáže tobě!“

„To zní ještě hůř než taneční lekce se slečnou Parnellovou!“ Milly nasadila legračně vyděšený výraz. „Pojď!“ Chytla Jess za ruku a táhla ji chodbou.

Dívky vběhly do Millyiny komnaty, rychle zabouchly dveře a s chichotáním padly na postel.



Kapitola druhá

Dřevěná krabička

Milly a Jess se smály ještě víc, když zlatý kokršpaněl vyskočil na postel. Vrtěl ocasem a tloukl jím Milly do kolene.

„Jaxi, ty ses k nám přidal!“ Milly psa objala. „Vsadím se, že chceš vyvenčit, ale já si teď musím vyzkoušet plesové šaty.“

„Zajdu s ním,“ nabídla se Jess. „Můžeme sejít k jezeru. Líbí se mu tam.“ Pohladila Jaxe po plandavých uších, které byly hebké jako samet. „Chtěl bys, ty kluku?“

„Hafl!“ Jax udeřil ocasem ještě silněji.

Jess si stáhla stuhu z vlasů a svlékla si zelené saténové šaty. „Jsi připravená na výměnu?“

„Připravená!“ Milly si sundala služkovskou uniformu i čepec. Pod šaty měly dívky bavlněné spodničky, které vypadaly jako tenké bílé šaty.

Na zdi viselo velké kulaté zrcadlo lemované vyřezávanými zlatými listy. Milly do zrcadla letmo pohlédla a usmála se, když viděla, že s Jess vypadají jako dvojčata – dvě dívky ve spodničkách s lesklými hnědými vlasy, které jim v loknách padaly na ramena.

Pak si Jess natáhla svou pracovní uniformu a zastrčila si vlasy pod čepec. Milly ze skříně vytáhla světle fialové plesové šaty a oblékla si je.

Jess drahé šaty zkoumala. „Tvoje máma má pravdu. Potřebují krajku a korálky. Můžeme je koupit v Knoflících a mašlích.“

Při zmínce o obchodě Jessiných rodičů se Milly rozzářily oči. „To je skvělý nápad! Strašně ráda bych zašla do Jehlové ulice —“ vtom se zarazila, když uslyšela královnin křik. Hlas její matky byl vysoký a pronikavý.

„Nikde ji nemůžu najít!“ naříkala královna. „Jsem si jistá, že jsem ji položila právě sem.“

Milly pospíchala do matčiny komnaty a Jess jí byla v patách. Princ Edward seděl na karmínovém přehoze přes postel, broukal si a hrál si s dřevěným koníčkem. Královna okolo něj pobíhala a nahlížela pod polštáře a za závěsy. Z obvykle upraveného účesu jí trčely vlasy a tváře měla rudé.

Majordomus pan Steen stál za toaletním stolem a ptal se: „Jste si *jistá*, že jste ji nechala tady, Vaše Veličenstvo?“ Pochybovačně zvedl obočí. „Nevrátila jste ji do skříňky s královskými klenoty, kam patří?“